

nikul oma teise poolele. — Ennis Tiidimatta nõus
niisama wähe unenägusid, nagu tark Siirak, aga
seda kuuldes jäi ta ometi natukesse aega mõtlesse
seisma ja ütles siis wiimaks: „Ära karda, mee-
retamine oma lootust Jehoowa peale, küll tema teeb
kõik hästi.“ — Aga hädaste olid naad kaks aastat
paaris elanud, seal läks unenagu tõeks. — Kohe
selle järel, kui Tiidimatta oma talwist tööd lõ-
petas, jäi ta haigeks ja haigus läks päew päewalt
ikka raskemaks. — Kõik oli ta armas abikaasa ta'le abiks ja patus
ta elu pärast Jumalat; aga Jumalal olid teised
mõtted ja Tema mõtted ei ole inimese mõtted. —
Wähem kui laps teab seda, et ta suur laulu-
sõber oli ja seepärast patus ta ühel päewal jälle
abikaasa, et ta laulu raamatu tooks ja natukesse
ta woodi ees laulaks. — Raamat sai toodud ja
ta rigatses, et lauldud saaks: „Jerusalem ja kallid
taewa linn, oh oleksime seal!“ j. c. Aga ennem
weel, kui salm lauldud sai, heitis ta, minu Zoo-
natan, hinge ja inglid kandsid ta hinge taewa,
kus põle enam waewa. Pühhapäew selle peale
olid matustes ja palju walla rahwast olid teda,
ta igawesse rahusse saatma tulnud ja hana juures
laulsid ta looilapsed tema enese tehtud laulu,
mis nõnda käis: „

Sige pitta.

1. Nu-tu järw sind jä-tan nüüd, pa-ra-di - si tõi-tan

siit; saäl ma laulan lõp-ma-ta pü-ha ing - li, pü - ha

cresc. ing - li, pü - ha ing - li selt si - ga